SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 26 JANUARI 1939

SLEETJE VAREN!

DE KIES VAN REUS HAP-HAP

ISTEN jullie dat er verschillende soorten kabouters waren? De Stamkabouters, die in de boomstammen leefden; de Stoelkabouters, die hun woonplaatsen hadden in de kleine en grote paddenstoelen; de Liskabouters, die zo sierlijk hingen te wiegen in het riet en het lis van de waterkanten. Er waren er toentertijd nog heel wat meer, maar de ondeugendste van allemaal waren ongetwijfeld de Varenkaboutertjes, die hun huisjes hadden gebouwd onder de brede, wuivende varens der bossen.

De stam der Varenkabouters was niet groot. Ze waren veel te ondeugend om lang te kunnen leven, en elk jaar dat voorbijging zag het aantal van de stam gaandeweg slinken.

Vooral Nippeltje, Nuppeltje en Noppeltje vonden dat erg vervelend, want ze waren de zonen van hoofdman Wipoe en ze droomden ervan over een machtig en groot kaboutervolkje te regeren.

„Ja," zei Nippeltje tot zijn broers, „ja, als ze allemaal sterven, dan blijft er niemand meer over om over te regeren."

En daar had Nippeltje groot gelijk in.

„Wat doen we 'r aan?" vroeg Nuppeltje. „Ik heb al vijf jaar lang gezocht naar het varenkruid, dat het leven der kabouters moet rekken, maar ik kan het niet vinden. Zelfs vader Wipoe weet er geen raad op.

„Ik weet er wél raad op," lachte Noppeltje. „Onze woningen zijn niet sterk genoeg en veel te tochtig. Laten we betere woningen bouwen. Woningen van zuiver ivoor. Wie of wat doet ons dan nog iets?"

Nippeltje en Nuppeltje keken hun broer aan, maar toen ze zagen dat Noppeltje het werkelijk meende, gingen ze wat gemakkelijker zitten en wachtten op een verklaring.

„Kijk," zei Noppeltje, „ik weet een gemakkelijke manier om aan ivoren huisjes te komen. Jullie kennen het kasteel van reus Hap-Hap? De reus woont er helemaal alleen. O, ik weet hoe gevaarlijk hij is, maar ik weet ook dat hij, wanneer hij zijn buik vol heeft, slaapt als een os en nog niet wakker wordt, al dreunen er tien donderslagen achter elkaar boven zijn hoofd. We nemen een sterke kabel mee en twintig kabouters en zodra de reus snurkt, leggen we die kabel vast aan zijn achterste kies. Ik heb al gezien dat die helemaal alleen staat, zodat we de kabel er goed omheen kunnen leggen. Dan geven we met z'n allen een ruk en slepen de kies naar de smederij van kabouter Klipklap, die er wel raad mee weet. We kunnen dat reisje verschillende keren maken en na verloop van tijd hebben we 'n fatsoenlijk aantal ivoren paleizen, waarin we zo veilig wonen als de reus in zijn burcht. Dat is mijn plan."

„Hm, hm, gevaarlijk," meende Nippeltje.

„Dat zeg ik ook," zei Nuppeltje.

„Nou," snoof Noppeltje minachtend, „ik heb jullie ook niet gevraagd of jullie dat aandurfden. Ik heb alleen mijn plan meegedeeld. Ik neem twintig Varenkabouters mee en die kabel en ik speel het verder zonder jullie hulp wel klaar. Ik woon net zo lief alléén in zo'n ivoren huisje als met z'n drieën."

Maar toen Noppeltje aanstalten maakte om weg te gaan, liepen de twee anderen mee op met hem en ze begonnen allebei om het meest op te scheppen over hun moed en dapperheid. Noppeltje lachte stiekum, want hij wist wel hoe hij die broers van hem moest aanpakken.

Twintig kabouters waren gauw genoeg gevonden en zo trokken ze op een avond met z'n drieëntwintigen naar het slot van reus Hap-Hap.

De strenge vrieswinter was nog niet helemaal voorbij. Er lag nog heel wat bevroren sneeuw en de kabel, die ze mee hadden genomen, kwam meer dan eens van pas om een paar kabouters, die wegzonken in de sneeuw, weer naar boven te helpen.

Noppeltje wist te vertellen, dat reus Hap-Hap op dit uur altijd sliep. Er was dus geen gevaar bij en ze konden ongehinderd de burcht binnenkomen. Toch klopten hun drieëntwintig hartjes heel snel, toen ze aan het slot kwamen en die vreselijk grote ruimten betraden.

Ze keken nog eens om en zagen een diepe geul, die van beneden tot boven aan het slot liep. Die geul was gemaakt door de kabel, die ze achter zich aan hadden gesleept.

„Langs daar keren we terug," zei Noppeltje. „Zo wordt de terugweg veel gemakkelijker."

„Ja," zei Nippeltje, „maar de reus zal het wát gemakkelijk hebben om ons spoor te volgen."

„Nietes," zei Noppeltje. „Voordat het morgen is, begint het weer te sneeuwen en loopt die geul vol. Zwijgen nu en uitkijken. Luister, ik hoor het gesnurk van reus Hap-Hap."

Ja, werkelijk. Het klonk alsof er een motor bromde in de verte. Maar het geluid was heel onregelmatig. Tweeëntwintig kabouters bleven stokstijf staan.

„Ik weet er wél raad op," lachte Noppeltje.

„Vooruit," commandeerde Noppeltje. „Zijn jullie Varenkabouters? Waterkabouters zijn jullie. Geen wonder dat onze stam ziendérogen failliet gaat. Ik zou me schamen. Geef hier die kabel."

En Noppeltje greep het touw, trok het over zijn schouder en ging op zijn eentje op het zware bromgeluid af. De anderen volgden

schoorvoetend en hun angst steeg naarmate het gebrom harder werd en dichterbij klonk.

Noppeltje liep door en keek niet om. Hij wist wel dat ze volgden, want ze waren veel te bang om daar te blijven staan in een slot, waar ze niet eens de weg wisten.

„Daar slaapt hij," zei Noppeltje, die plots staan bleef. „Het is in een handomdraai gebeurd. Ik heb hem al zien liggen. Zijn mond staat wagenwijd open. Luister nu goed. We moeten het werk goed verdelen. Nuppeltje, Nippeltje en ik klimmen op zijn borst en leggen de kabel vast. Vijf houden de linkerarm en vijf de rechterarm van den reus vast en tien man houden zijn hoofd op zijn plaats. Als jullie niet precies doen wat ik zeg, schreeuw ik heel hard in het oor van den reus, zodat hij wakker wordt. Vooruit, opschieten nu. Geef ons alle drie maar een zetje, dat we gemakkelijk op de borst van den reus komen."

Ja, wat zat er anders op dan te doen wat Noppeltje verlangde?

Ja, wat zat er anders op dan te doen wat Noppeltje verlangde?

Het leek wel of er een orkaan uit neus en mond van den reus kwam.

Nippeltje raakte van de sokken toen de luchtstroom hem trof, maar Noppeltje kreeg hem nog net bij zijn been te pakken, zodat hij niet naar beneden rolde.

„Het wordt een lastig karwei met al dat geblaas," zei Noppeltje nijdig. „Dat stuk ivoor staat helemaal achterin. Jullie moeten heel voorzichtig lopen, over die andere ivoren palen. Hier en daar is een dal tusschen een paar palen in. Je moet heel zachtjes naar beneden glijden en elkaar een zetje geven als het moet. Ik loop naar de andere kant en speel het alleen wel klaar. Ik heb de kabel om mijn middel gebonden. Hei, klaar jullie?"

De laatste vraag werd gericht tot de kabouters, die handen en hoofd van den reus moesten vasthouden.

Toen Noppeltje zag, hoe twintig kabouterkopjes bevend knikten, was hij voldaan en hij gaf zijn broers het teken om in die geweldig gapende grot binnen te dringen.

Nippeltje en Nuppeltje hadden een gevoel of ze over een scherpe ijskorst liepen. Voor alle voorzichtigheid hadden ze hun sokjes over hun schoentjes heen getrokken en dat hielp inderdaad. Ze kwamen nu sneller vooruit, maar het zweet gutste over hun gezichtjes.

Sjonge, wat hadden ze 't warm!

Noppeltje was al waar hij zijn moest en hij zette zijn handjes aan zijn lippen om boven de orkaan uit te kunnen komen met zijn stemmetje.

„Vastbinden," riep hij. „Hier komt de kabel."

Hij wierp zijn broers het touw toe.

Nippeltje greep er naar, greep mis en tot overmaat van ramp haalde de reus juist diep adem. Nippeltje werd meegezogen door die stroming en was in een ommezien verdwenen in die donkere diepte tussen die ivoren palen.

„Nietes," bromde Noppeltje. „Nu moet jij het alleen doen, Nuppeltje."

Nuppeltje voelde er alles voor om terug te krabbelen, maar Nippeltje keek zo dreigend, dat de moed hem in zijn schoentjes zonk.

Hij slingerde vlug het touw rond de kies, maakte een stevige schippersknoop en stond klaar om de terugtocht aan te vangen....

„Zit de kabel stevig?" wilde Nippeltje weten. „Anders moeten we straks weer van voor af aan beginnen."

„Ja," zei Nuppeltje bibberend. En hij keek nog eens griezelend naar dat donkere gat, waar Nippeltje zonder boe of ba was verdwenen. Toen krabbelde hij weer voorzichtig terug. Stiekum was hij nu toch blij, dat Nippeltje had doorgezet en dat ze nu toch maar lekker met zijn twee waren om in het ivoren huisje te wonen. Hij kon zich al indenken hoe de andere kabouters hen zouden bewonderen en hoe druk ze het zouden krijgen met visites. Ja, misschien kwam de keizer van alle kabouters die er leefden ook wel eens kijken!....

„Opschieten," riep Nippeltje. „Nog een paal of vijf en dan zijn we veilig."

Maar zo gaat het. Je moet nooit de huid van een beer verkopen, voordat je hem aan je voeten hebt liggen. Nippeltje had heel wat te stellen met die vastliggende kabel en Nuppeltje was zo verdiept in zijn dromen, dat ze geen van beiden schenen te merken dat de reus onrustig werd. Misschien kwam het ook wel door dat nare gevoel in zijn maag, waar Nippeltje was beland.

Op een zeker ogenblik hield het blazen op en.... klap, daar ging de mond van den reus dicht!

Hap, zei de reus — hatch.... hatchie!!!

De tien kabouters, die zijn hoofd vasthielden, vlogen er over heen tot aan de andere kant van de zaal en de tien anderen vlogen als de wervelwind naar buiten. Hinkend liepen de tien gevallenen hen achterna en een voor een lieten ze zich door de diepe gleuf, die de kabel had gemaakt, naar beneden glijden. Zo verloor Wipoe zijn drie ondeugende zonen.

En toen de reus eindelijk wakker werd, trok hij een vreemd gezicht.

„Hei," zei hij, „hei.... wat heb ik vanmorgen een raar gevoel in mijn maag! En hoe komt dat stuk varenstengel in mijn mond?"

Hap-Hap is er nooit achter gekomen. Maar Wipoe is kort daarop van verdriet gestorven en de stam der Varenkabouters is langzaam helemaal te gronde gegaan. Aldus komt het dat jullie, wanneer jullie in de bossen nog die mooie, wuivende varens ziet staan, geen kaboutertjes meer ziet. En ook geen ivoren huisjes. Want niemand heeft het ooit geprobeerd om dat stoute waagstuk nog eens te herhalen.

V. LATTE

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

RESUMÉ: DE STRAF VAN PRINS VALIANT BESTOND HIERIN : DAT HIJ NIET MEE TEN STRIJDE MOCHT TREKKEN TEGEN DE NOORMANNEN. HIJ MOEST ACHTERBLIJVEN IN DE BURCHT CAMELOT, WAAR EEN PAAR VERRADERS MIDDELEN BERAAMDEN OM AAN GELD TE KOMEN.

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

BONT ALLERLEI

ZOEKPLAATJE

Wáár is de olifant en wáár is de leeuw? Goed uitkijken, jongens en meisjes, want ze staan er allebei op met kop, poten en staart!

9 = 10 X 3??

Hier heb je negen dikke punten.

Zie je nu kans om die negen punten zó te plaatsen, dat je tien rijen krijgt van elk drie punten? Het is niet moeilijk, maar.... je moet het weten!

HOE LUIDT DAT ZINNETJE?

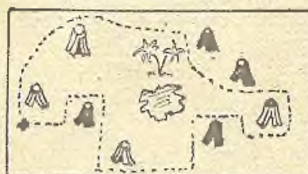
Hier hebben jullie acht vakjes. In elk vakje staat een groepje letters. Je moet ze echter zo zien te rangschikken, dat je met die groepjes een leesbaar zinnetje kunt maken. Het heeft betrekking op twee seizoenen van het jaar. Begin met het woordje: NA.

Oplossingen vorig nummer

GROENTENPUZZLE

1. Prei. 2. Erwten. 3. Spinazie. 4. Wortels. 5. Bloemkool. 6. Asperges. 7. Spruitjes. 8. Boontjes. 9. Sla.

HOE WAS DIE MUUR GEBOUWD?

TWAALF UIT EEN!

Win - tin - tien - niet - net - wie (of wien) - wei - nier - tier - wier - rein en riet.

SPREEKWOORDENREBUS 21

Een doorn in het oog.

MAANDRAADSEL

Ja—nu—ar—i.

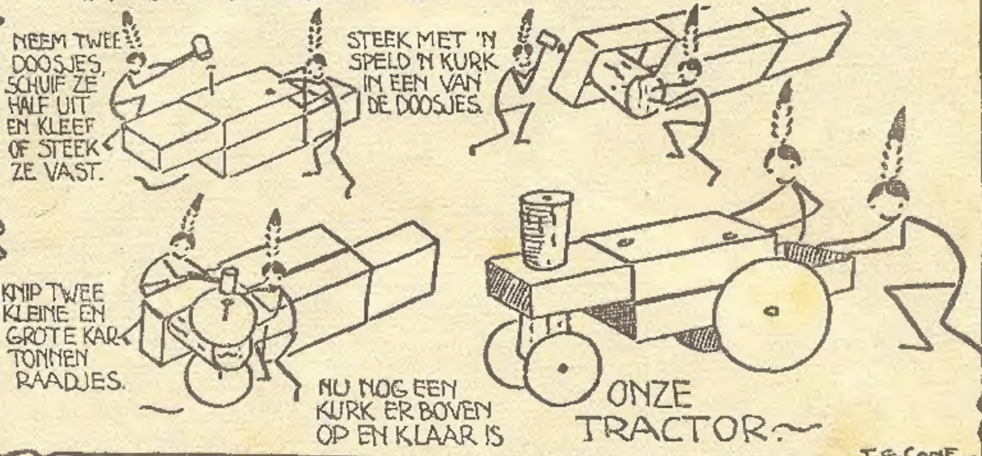
SPREEKWOORDENREBUS 22

Hoe luidt het bekende spreekwoord, afgebeeld door deze tekening?

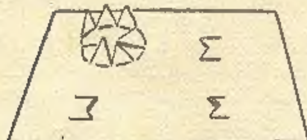
ONS KNUTSELCLUBJE · WIG EN WAM HELPEN JULLIE

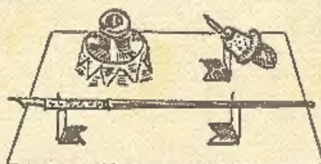
GEEN GEKNOEI MEER MET INKT

Ziehier een allergoedkoopst modelletje om jullie inktpot vast te zetten. Je neemt een flink stuk stevig karton waarin je, zoals fig. 1 aanduidt, een cirkeltje snijdt (let op: niet uitsnijdt!) en waarvan je de driehoekjes naar buiten omplooit. Verder maak je nog drie andere inkervingen in de hier

FIGUUR 1

aangegeven vorm. Je vouwt alles naar buiten om. De ronde inktpot zet je vast in 't cirkeltje (heb je 'n vierkante pot, dan maak je gewoon vier inkervingen zoals de overige drie), de stop laat je rusten op 't ene steuntje en de penhouder leg je netjes op de twee andere. Klaar is kees. Natuurlijk kun je dat kartonnetje alleraardigst versieren of beplakken, zodat het er

FIGUUR

een beetje presentabel en aantrekkelijk uitziet.

DIERENPUZZLE Hier hebben jullie 6 leuke diertjes. Wat zeggen jullie? Zijn er maar vijf? O, nee! Pas eens op! Je schrijft de namen van de hier afgebeelde diertjes op en je zet ze zo onder elkaar dat de eerste letter van elke naam, de naam van 't zesde dier geeft. Dat wil dus zeggen, dat de naam van 't zesde en onzichtbare dier uit 5 letters bestaat en wanneer je de juiste volgorde van de afgebeelde 5 dieren hebt gevonden, kun je die naam van boven naar onder lezen door telkens de eerste letter van elk woord te nemen.

SJORS VOORZITTER REBELLEN-CLUB

ALS SPULLEBAAS.

